

Sygn. akt **XXIII Ga 1321/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Puchalska	
---	--

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2015 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : **Skarbu Państwa - Ministra Obrony Narodowej**

przeciwko : **G. M.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla W. w W.

z dnia 5 lutego 2015 roku, sygn. akt : VIII GC 153/14

w trybie art. 505¹ k.p.c. w zw. z art. 505¹⁰ k.p.c.

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I i oddala powództwo w całości oraz w pkt II i zasądza od Skarbu Państwa - Ministra Obrony Narodowej na rzecz G. M. 1217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. zasądza od Skarbu Państwa - Ministra Obrony Narodowej na rzecz G. M. 850 zł (osiemset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;
3. uchyla pkt 3 wyroku.

Sygn. akt XXIII Ga 1321/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 5 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego G. M. na rzecz powoda Skarbu Państwa – Ministra Obrony Narodowej 5 867,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Nadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda 120 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i nakazał pobrać od pozwanego 250 zł tytułem opłaty od pozwu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- 1) naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 7 ust. 1 i 2, art. 29 ust. 2 i 3 oraz art. 146 ust. 6 ustawy prawo zamówień publicznych w zw. z art. 58 § 1 k.c., ewentualnie w zw. z art. 387 k.c. przez ich niezastosowanie, polegające na wskazaniu przez Sąd, że przedmiot zamówienia został opisany w sposób prawidłowy i umowa winna zostać wykonana przez pozwanego, podczas gdy powód opisał specyfikację długopisu w sposób

wskazujący na konkretnego producenta, co stanowiło naruszenie zasad równego traktowania a doprowadziło do niemożności wykonania umowy przez pozwanego i nieważności umowy.

2) rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przy analizie zebranego materiału dowodowego i wyprowadzenie z niego nielogicznych i sprzecznych z zasadami doświadczenia życiowego wniosków, a w szczególności:

a) z zeznań świadka J. R., - że celem powoda nie było wytworzenie przez pozwanego długopisów konkretnej marki, lecz zgodnych z określonymi w specyfikacji cechami oraz że powód nie miał wiedzy odnośnie ochrony długopisu będącego przedmiotem zamówienia pomimo tego, że świadek ten ułożył specyfikację poprzez zmierzenie parametrów zastrzeżonego długopisu, który posiadał w swoim biurze ;

b) z zeznań świadka J. Z. - które Sąd uznał za niewiarygodne, pomimo tego, że to właśnie zeznania tego świadka stanowią pewną całość i komponują się z takimi dowodami jak: pismem B. J. z firmy (...) z dn. 07.03.2013 r. oraz pismem samego powoda z 01 lutego 2013 r. odnośnie wyjaśniania wątpliwości co do producenta długopisu;

3) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd, że na rynku istnieją bez wątpienia inne podobne długopisy, które spełniają opis przedmiotu zamówienia, podczas gdy w rzeczywistości jedyne długopisy, które istnieją są chronione prawem własności przemysłowej za czym przemawia również fakt, że inni oferenci zauważyli powyższą okoliczność;

4) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd, że umowa nie została wykonana z winy pozwanego bowiem nie przedstawił on poprawionego prototypu długopisu z metalową końcówką, podczas gdy w rzeczywistości pozwany nie przedstawił niniejszego prototypu bowiem naruszałby prawa własności przemysłowej oraz prawa autorskiego, natomiast powód nie zezwolił na zmianę parametrów długopisu, tak by nie naruszał on w/w przepisów, co doprowadziło Sąd do błędnego przekonania, że możliwe było nałożenie kary umownej z przyczyn leżących po stronie pozwanego.

Wobec powyższego pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji: w pkt I poprzez oddalenie powództwa w całości, w pkt II poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w pkt III poprzez jego uchylenie. Nadto wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutów naruszenia prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. Wskazać należy, że ów zarzut okazał się zasadny, Sąd Rejonowy błędnie bowiem przyjął, że przedmiotem zamówienia nie był długopis C. M., a jedynie ten wskazany w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ). W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przemawiał, za uznaniem, że przedmiotem zamówienia był jednak model długopisu odpowiadający modelowi C. M., który został zarejestrowany jako wzór użytkowy w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (...). Powyższe wynika wprost z zeznań świadka J. R., która jako pracownik powoda zajmowała się przygotowaniem SIWZ. Ów świadek zeznała, że tworząc opis długopisu dokonała obmiaru, tego, który został wybrany przez powoda, a następnie do wymiarów dodano kilka milimetrów. Co więcej świadek zeznała, że na zdjęciu do SIWZ został zaprezentowany właśnie ten długopis, który był mierzony. Z zeznań również wprost wynikało, że powód dowiedział się o tym, że sfotografowany długopis jest wzorem zastrzeżonym. O kwestii

zarejestrowania sfotografowanego długopisu jak wzoru użytkowego informowali powoda również pozostali uczestnicy postępowania o zamówienie publiczne. Z związku z powyższym nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem powoda, podzielonym następnie przez Sąd Rejonowy, że pozwany mógł wykonać umowę poprzez sporządzenie prototypu długopisu zgodnie ze specyfikacją, a nie ze zdjęciem. W pierwszej kolejności wskazać należy, że oba elementy, opis i fotografia, składają się na SIWZ. Nadto, co należy znacząco podkreślić, w ocenie Sądu Okręgowego nieznaczna zmiana wymiarów zastrzeżonego wzorem użytkowym przedmiotu nie może oznaczać, że nie dochodzi do jego naruszenia. W niniejszym stanie faktycznym zastosowanie znajdzie Rozporządzenie Rady (WE) NR 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (rozporządzenie). W ramach harmonizacji prawa własności przemysłowej doszło do ujednoczenia systemów wzoru wspólnotowego. Na podstawie art. 3 lit. a, wzór oznacza postać całego lub części produktu, wynikającą w szczególności z cech linii, konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury i/lub materiałów samego produktu i/lub jego ornamentacji. Nie ulega wątpliwości, że długopis C. M. został zarejestrowany w Urzędzie Harmonizacji, w konsekwencji jest chroniony w sposób przewidziany w rozporządzeniu. Wyjaśnić również należy, że wskazany przez powoda w opisie przedmiot zamówienia w SIWZ nie jest wystarczająco zindywidualizowany, aby móc uznać, że wykonanie prototypu zgodnie z opisem nie naruszałoby praw do wzoru użytkowego długopisu C. M.. W przedmiotowym stanie faktycznym długopis, który był przedmiotem zamówienia w sposób nieznaczny odbiegał od tego zastrzeżonego, wykazywał odmienności jedynie w zakresie nieistotnych szczegółów, które w przeciętnym użytkowniku nie spowodowałyby przekonania co do odmienności produktu. Zmiana bowiem rozmiaru długopisu o niespełna centymetr nie jest w stanie wywołać przekonania, że mamy do czynienia z odmiennym produktem, co więcej z samej istoty wzoru wynika, że chodzi o linię konturów, kształt, formę, a ta z całą pewnością pozostaje taka sama jak w zastrzeżonym wzorze. W efekcie powyższych rozważań nie ulega wątpliwości, że przedmiotem zamówienia był długopis, który naruszałby prawa do wzoru użytkowego długopisu C. M.. Nie ma przy tym znaczenia, że powód nie wskazał wprost, jakiej marki i typu produktu dotyczy zamówienie.

Wobec powyższych ustaleń zgodzić się należy z pozwanym, że powód naruszył tym samym przepisy prawa zamówień publicznych tj. art. 7 ust 1 i 2 oraz 29 ust 2 i 3. Przedmiot zamówienia powinien być bowiem opisany w sposób precyzyjny i jednoznaczny, a jednocześnie w sposób maksymalnie zobiektywizowany. W niniejszym przypadku powód posłużył się przy dokonaniu opisu, innym produktem, który jak już zostało ustalone jest zastrzeżony prawem własności przemysłowej. W oczywisty sposób ogranicza to konkurencję bowiem zamawiający wymagał wykonania konkretnego długopisu skonkretyzowanej marki. Nie bez znaczenia jest przy tym treść proponowanej umowy, z zapisem dotyczącym oświadczenia wykonawcy o nienaruszaniu praw osób trzecich w zakresie praw własności przemysłowej i praw autorskich. Stwierdzić należy, że wymaganie z jednej strony wytworzenia konkretnego produktu, określonej marki, a z drugiej strony nałożenia obowiązku oświadczenia, że nie zostaną naruszone praw osób trzecich stoi w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami, nawet jeśli było to działanie niezamierzone. Wobec powyższego zdaniem Sądu Okręgowego rozwiązanie umowy przez pozwanego było uzasadnione. Powyższe również uzasadnia fakt, iż wykonawcy w zapytaniach do oferty zwracali się o informacji w zakresie marki produktu, a pozwany składał wyjaśnienia w zakresie rażąco niskiej ceny oferty, z której wynikało, że uzyskuje on produkty z rynku chińskiego i oczywistym było, że przy podanej cenie oferty, nie będzie korzystał z usług dystrybutora mającego prawa do długopisu C. M.. W konsekwencji wykonanie zamówienia zgodnie z treścią umowy naraziłoby pozwanego na odpowiedzialność prawną, zatem wypowiedzenie umowy należy uznać za skuteczne. Wobec tego powód nie miał podstaw do naliczenia kary umownej za niewykonanie umowy. Błędnie bowiem Sąd Rejonowy uznał, że do niewykonania umowy doszło z winy pozwanego, gdyż nie przedłożył poprawionego prototypu długopisu.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo w całości, zmieniając tym samym orzeczenie o kosztach procesu. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

SSO Renata Puchalska